№ 175 23 მარიამობისთვე ხუთშაბათი 1866—1879 23 მარიამობისთვე, ხუთშაბათი № 175

რედაქცია: სალოლაკზე, ბაღის ქუჩაზე, ბ. შადინოვის სახლში, № 33.

ხელის-მოწერა მიიღება რედაქციაში. ბარეში მცხოვრებთათვის: Въ Тифлисъ. Въ редакцію „Дроэба“.

გაზეთის ფასი: მთელის წლისა — 8 მ., ნახევარ წლისა — 5 მ., სამის თვის — 3 მ., ერთის თვისა — 1 მ.

ცალკე ნომერი ღირს შაურად.

დროება

ყოველ დღე ოთხშაბათს გარდა

ფასი განცხადებისა: დიდი ასოებით ასოზე 1 კაპ. ჩვეულებრივის ცალკერ თი — 5 კაპ., პატარათი — 4 კაპ.

რედაქციას უფლება აქვს გასწოროს და შეამოკლოს დ. საბეჭდათ გამზადებული სტატიები. **დაუბ.** ზედელი სტატიები ავტორს არ დაუბრუნდება.

ცალკე ნომერი ღირს შაურად.

ანნა ბაღდანოვნა და სტეფანე მოსეს ძე **მელიქოვი** მწუხარის გულით აცნობებენ რა, პირველი მეუღლის და მეორე ძმის, დეისტვიტელნი—სტატ კის **სოვეტნიკის ДАВИТ МОСЕС ДИС МЕЛИКОВИС** გარდაცვალებას, სთხოვენ ნათესავებსა და ნაცნობებს შაბათს, 25 აგვისტოს, დილის 9½ საათზედ **АВЕСАЛОМОВИС სახლში,** სერგიევის ქუჩაზედ დაესწრნენ მიცვალებულის განსვენებას მოგონის წმ. ბორგის ეკლესიაზედ.

(1—1)

ნახევარი წლის ხელის-მოწერა

„დროებაზე“

მიიღება რედაქციაში—ბაღის (სადღეის) ქუჩაზე ბ. შადინოვის სახლებში, № 33

ქალაქს გარეშე მცხოვრებთა ამ ადრესით უნდა დაიბარონ გაზეთი: Въ Тифлисъ. Въ редакцію газ. „Дроэба“.

ფასი ნახევარ წლის გაზეთისა, ე. ი. 1 ივლისიდამ წლის დამლევამდინ, გაგზავნით—**ხუთი** მანეთი.

საქართველო

დღიური

*** მისი მაღალ ყოველად უსამღვდელო. ექზარხოსი **Иоанникі** ამ ქამად **Ахалцихисакенс** იმყოფება **рев**ეიზისთვის **Иаурс** ეკლესიებში.

*** **Роґорц** შევიტყეთ **ჩ**ვენ, **Мцхе**თის მტკიცეთ **дацулс** ხელთ-ნაწერ წიგნების ბიბლიოთეკაში სულ სამოცდა ცამეტი წიგნი ინახება. **Ам**ათ რიცხვში ორი ისეთი წიგნი აღმოჩენილა, რომელნიც მთელს **Сакартвелоში** არ მოიპოვებიან და არც **Ат**ონის მთაზე ივერიის მონასტრის ბიბლიოთეკაშია. **Ис** წიგნები **дабедждебиан**ო **Петербурхс** უფ. **Сабинин**ისაგან.

*** **Ам**თვის ოცდა რვას **Мцхе**თის **Ц**ვთის მშობლის ეკლესიაში **иквна** ქართული წირვა **Сакартвелос** მეფის **Вахвен**ის მეუღლის და **Сомхе**თის **Вардан Мамикон**იანის ქალის **Шушаник**ის **дღესასწაულ**ისა. **Ам** დღეებში ჩვენ ვიხილეთ ამ **Шушаник**ის სურათი, **гадаღებული** ძველის სურათიდამ, **уфф. Сабинин**ისაგან **Лейпцигс**ში.

Ам დღეს მისი მაღალ ყოველად **усамღвдел**ო **Епископ**ოზი **Алексанდრ**ე სწერავს ქართულათა და ქართული **гаლоб**აც **иквна**.

*** **ჩ**ვენ **Шевитყет**, **рома** **Мцхе**თაში **дедат**ა **Монастр**ის **წინამძღვარ**ს **Ам**ილახვრისასა **дауწყვია** **Мо**მატება **Свмида Нин**ოს **ემბაზ**ისა და **маყვლოვანის**ა **им** ადგილას, **сада**ც ის **მჯდარ**ა **да ულოცნ**ია **да** **აღუშენ**ებიათ. **Ис** **Пат**არა **кедლ**ები **დღევანდლ**ამდის **ихилева** **Мшвен**ერს **мხატვრ**ობათ.

*** **Ам** **დღ**ეებში **Тушетиდ**ამ **миიღ**ო ერთმა, ძველი ქართული წიგნების შემგროებელმა, რამდენიმე ძველი ხელთ-ნაწერი წიგნები, **рома**ლებიც **Пергамент**ზეა ნაწერი და, **роგორ**ც **гамохნდ**ა, ორთოგრაფია **мецхре** **саукунес** **ეკუთ**ვნის. **Сქელს** **ტყავ**ებზეა ნაწერი. **Ис** **гардиცა** **дасაცვ**ავად **им** **Библиотек**აში, **рома**ლის

ფელეტონი

მიყვარდი, ჩემი მეგობნე!

I

— **Ах**, **рა** **Мшвен**ერი **матер**ია **арис**!..

— **Ах**, **рა** **кохტ**ად **Шекер**ილია!...

— **Ах**, **рა** **ламазა**თა **дгас** **ტან**ზედ!...

Ტრიალებდნენ **кедლ**ის **დიდ** **сарке**ების წინ და **ტიტინებდნ**ენ **Мамо**, **Нат**ო და **Ка**ტო, **сам**ნი **дан**ი, **сიტურფ**ით **да** **сила**მაზით **ეარსკვლ**ავის **да** **ბადრ**ი **მთვარ**ის **Шесадар**ნი! **Им**ათ **имწამ**ში **мოუვ**ედათ **Пар**ეიქის **უკანასკნ**ელ **мოდაზ**ედ **Шекер**ილი **ტან**ისამოსები ერთი **гамოჩენ**ილ **мკერვ**ალისაგან. **Мамо**, **Нат**ო **да** **Ка**ტო **უამ**ისოთაც **კარგ**ები **არიან** **да** **ახალ** **ტან**ისამოსებში **ჩაყლ**აპვა **мოგინდებ**ოდათ! **Мა**ჯებზედ **ოქრ**ოს **ბრასლ**ეტები (**сам**კლავე), **ყელ**ზედ **мედალ**იონები, **гахვრ**ეტილ **ყურ**ებში **საყურ**ეები, **ყველ**ა **ეს**ენი **да** **ამგ**ავარი **мორთ**ულობანი **кидევ** **უფრ**ო **ამშ**ვენიერებენ „**ბარიშ**ნებს.“ **Мамо** **цხრამ**ეტის **წლ**ის **ქალ**ია, **Нат**ო—**შვიდმ**ეტისა **да** **Ка**ტო—**ექვს-მ**ეტისა. **Сам**ივე **ламаზ**ები **არიან**, **ერთ**ი **მეორ**ეზედ **უკეთ**ესი; **рома**ლი **უფრ**ო **კარგ**ია,—**ами**სი **гамоცნ**ობა **сиბრძ**ნეს **მიეწ**ერება. **Ам** **цох**ტა **ხან**ში **ам**ათ **უფრ**ო **განსაკუთრ**ებითი **ყურ**ადღება **миа**ქციეს **თავ**იანთ **сил**ამაზეს **да** **им**აზედ **арშიყ**ობას: **сულ** **сарке**ების **წინ** **იქ**ნევენ **кур**ტუმს, **იგრ**ეხებიან, **იკ**ლაკნებიან; **ზოგ**ჯერ **сам**ი-ოთხი **саати** **ვერ** **მოშ**ორებიან **сарке**ს. **Мет**ის **кვნ**ეტით **ხომ** **ტუ**ჩები **дауლილ**ავდათ **да** **კბ**ილები **гадаელ**ესათ! **Сა**ქმე **им**აში **гალ**ავთ, **рома** „**Бариშ**ნებს“ **сიყვ**არულმა **გაუ**ჩუნათ, **შეიყ**ვარეს **да** **შეიყ**ვარეს **сам**ივემ.... **ერ**თი! **Вინ** **ар**ის **ეს** **ვაქ**ი, **рома**ლიც **ам**ათ **ას**ე **ზედ-მ**იწევენით, **გაგ**იქებით **უყ**ვართ, **ჯერ** **ар** **ი**ციან „**Бариშ**ნებმა.“ **Маგრ**ამ **გაად**გამენ **თუ** **არა** **კარ**ზედ **ფეხ**ს, **უთ**ოოდ **შეეყ**ერებათ **ის**ა..!

Малალი **ტან**ისა, **Сауცხ**ოეთ **შეხ**ედულობისა, **მწ**იფე **мауვ**ალის **ფერ**ი **თმ**ით, **ახ**ლად **ამწ**ვანებული **ულ**ვაშებით **ეს** „**იღუმ**ალი **უცნ**ობი“ **სიზ**რმათ **და** **ცხ**ადათ **მოჩ**ენება **გახ**და **сам**ივე **дის**თვის! **Ма**შიკოს, **Нат**აშას **და** **Ка**ტუშას **გულ**ი **ის**ე **მი**იზიდა **და** **გაი**ტაცა **ამ** **ვაქ**მა, **рома** **ეს**ენი **ნეტ**არებათ **сთვ**ლიან **მთელ** **სიცო**ცხლეში **им** **მინ**უთს, **роცა** **იმ**ას **ნახ**ვენ **და** **им** **წამ**ს, **роცა** **იღუმ**ალი **უცნ**ობი **აჯ**ილდოებს **ცქერ**ით, **თვალ**ის **ლის** **თვალ**ებში **გაყრ**ით!

— **Ах**, **роგორ** **მოვ**ეწონებით **имას** **ам** **ტან**ისამოსში!! **Ам**ბობს **აღტაც**ებით **უმ**ცროესი **და**ი **და** **თავ**ით **ფეხ**ებამდი **და** **მთელ** **სიმ**რგვლეზედ **ცქერ**ით **იხლ**ეჩს **თვალ**ებს **сарკ**ის **წინ**.

— **Ოჰ**! **Აღტაც**ებაში **შევ**ა, **აღტაც**ებაში! **Миუგ**ებს **სინ**აზით **უფრ**ოსი.

— **Ах**! **рა** **кар**გიაა! **Сულ**ია, **сულ**ი! **дааმ**ატებს **Нат**ო **ემ**ხით **გაბნ**ედილი „**ими**სი“ **ტრ**ედის **ფერ**ი, **ჟუჟ**უნა **თვალ**ების **могონ**ებით.—**Им**ისთანა **ламаზ**ი **ჩემ**ს **сиცо**ცხლეში **ар** **უნ**ახავს **ჩემ**ს **თვალ**ებს!.. **Рა** **მშვ**ენიერია! **Рა** **ტან**ადია! **Рა** **кეკლუ**ცია **მიხრ**ა-**მოხრ**აში!... **Ღმერ**თმანი, **ერ**თი **роგორ**მე **მივ**ალ **им**ასთან, **დაეუ**ბოქ**ებ** **და** **ვეტ**ყვი: „**ოო**... **მე** **შენ**... **миყვ**არ**ხარ**!... **შენ**ივარ... **сам**უდამოთ... **წამ**იყვანე **მეთ**ქი!“

Рамდენი **არ** **ცადნ**ენ „**Бариშ**ნები“ **გაეგ**ოთ, **ვინ** **ар**ის **ის**ა, **рома**ლ **ტომ**ს **ეკუთ**ვნის, **рома**ლ **შთამ**ომაელობას, **рო**-

წესდება უფ. ბაქრაძემ შეადგინა და ამ მოკლე ხანში უკვე დაარსდება კიდეკა.

*** „თბილისის მოამბეს“ აცნობებენ, რომ გარდაცვალებულ ღენ.-ადიუტანტს ლაზარევს 21 აგვისტოს ბაქოდამ გამოასვენებენ და 25, ან 26 აგვისტოს მოასვენებენ და დამარხვენ თბილისში.

*** „ახალ დროებაში“ სწერია, რომ ერთმა ქალმა, ელისაბედ ლამბერტმა, ამ ორი წლის წინათ შეიტანა უწმინდეს სინოდში 50,000 მანეთი, რომ ის მოახმარონ მაგომეტანების გაქრისტიანებას; ამ ქალმა ამავე საქმისთვის ამ ცოტა ხანში კიდე 30,000 მანეთი შეიტანა უწმინდეს სინოდში.

რუსეთი

— ბაზეთ „ბოლოსში“ ეკითხულობთ შემდეგს: „ოდესაში 10 აგვისტოს სატუსალოს წინ მოედანზედ მოგროვდა მრავალი ხალხი. ცოტა ხნის უკან მოვიდნენ: ოდესის ვრადონაჩალნიკი, კორპუსის კამანდირი, კამენდანტი და სხვა თანამდებობის პირნი. ქვევითა ბატალიონმა და ასამდე ყაზახებმა დაიჭირეს მოედანი. ბააღეს სატუსალოს ალაყაფის კარები და გამოიყვანეს პოვოზკა, რომელშიაც ისხდნენ პოლიტიკური დამნაშავენი (სამნი), უკან ხელებ გაკრულნი და ტყვეების ტანთ-საცმლებში. სამივეს ჩამოკიდებული ჰქონდათ შავათ შელებილი ფიცარი, რომელზედაც ეწერა: „სახელმწიფო დამნაშავე“. დაუკრეს ბარაბანი, გაჰყვა კამანდა და ამათ მთელი ბრდო მაყურებლებისა. შაიტონებსა, უბრალო დროგებსა და ურმებს გარდა, რომლებშიაც ხუთ-ხუთი, ექვს-ექვსი სული ისხდნენ, ფეხით ძისდევდა აუარებელი ხალხი და კიდე ემატებოდა გზაში. მივედით ქალაქს გარეთ, ხუთ-ექვს ვერსზედ და ნავხეთ, რო ხალხით სავსე იყო მოედანი, გარე შემორტყული სალდათებითა. მოედნის შუა გულს იყო სამი სახრჩობელა. სახრჩობელის ძირში გაკეთებული იყო ექვსი ფეხის დადგმა კიბე, რომელიც, როგორც ბოძები, შავათ შელებულნი იყვნენ. თითოეულ ბოძთან ამოთხრილი იყო ორმო და ამის გვერდზედ იდგა შავი კუბოები. დილის ათ საათზედ მოვიდა სამწუხარო ეტლი. პალაჩი, მოსული და დონიერი კაცი, წითელ პერანგში ავიდა ეტლზედ და სათითაოთ ჩამოიყვანა დამნაშავენი. ეტლი მოაშორეს იქაურობას, ბარაბანი დაჩუმეს; ჩამოვარდა სიჩუმე. დაიწყეს განჩინების კითხვა, რომელიც საათის მეოთხედამდი გაგრძელდა. ამის შემდეგ პალაჩმა გახადა დამნაშავეებს ტუსაღების ტანთ-საცმლები და გადააცვა თეთრი პერანგი, რომლის გრძელი სახელოებით გაუკრა უკან ხელები. მიეიდა იმათთან ნაობახტის მღვდელი, სრულიად შავებში ჩაცმული. დამნაშავეების გვარები არის: ლიზოგუბი, ჩუბაროვი და დავიდენკო.

„ლიზოგუბმა უთხრა მღვდელს, რომ ჩვენ შენ არ ჩამოგართმევთ ჯვარსაო და თუ ხელები თავისუფლათ ვექონდეს, ჩვენ თითონ გამოვისახავდით პირის ჯვარს და ვემთხვეოდითო. მღვდელი, ტუსაღებზედ უფრო გაფითრებული, ძლივს იდგა ფეხებზედ. იმან დაუწყო ვედრება მოენანათ ცოდვები, რადგანაც ცოტა ხნის სიცოცხლე ელოდათ. მაშინ სამივე დამნაშავეებმა რიგ-რიგით აკოცეს ჯვარს, ერთი ამათგანი, ჩუბაროვი, ორჯერ ემთხვეა. პალანმა ლიზოგუბსა და ჩუბაროვს თავებზედ გადამტერია ხრმლები, გადააფარა თავზედ თეთრი ტილო და აიყვანა ეშაფოტზედ. პალაჩმა გადმოაცვა ყელზედ თოკები და გამოაცალა კიბე... 25 მინუთი ეკიდა დამნაშავეები. 11 საათზედ პალაჩმა გასჭრა თოკები და მკვდრები დაეცნენ მიწაზედ. დოქტურებისგან გაშინჯვის შემდეგ დაუყონებლივ ჩაასვენეს კუბოებში და დამარხეს“.

— „ნიჟნი-ნოვგოროდიდამ იწერებიან 15 აგვისტოს: დღეს ფოჩტის პოეზდით მოვიდნენ იარმუკაზედ ბოლგარის დეპუტატები. მიზანი იმათი მოსვლისა ის არის, რომ ნახონ გრაფი იგნატიევი. დეპუტატებმა ნახეს ისა და საღამოზედ წავიდნენ აქედამ“.

— „პეტერბურღის უწყებებში“ სწერენ, რომ ჩინეთის ელჩი სანამ ჩინეთში წავიდოდეს, მივა ლივადიაში, სადაც ხელი უნდა მოაწერონ ახალ ტრაქტატს ჩინეთთან, რომელზედაც ისევ მოლაპარაკებაა.

უცხო ქვეყნები

ოსმალეთი

— „რამოდენი ხანია დადის ხმები არაბეთის პროვინციებში აჯანყების გახშირებაზედ. ამ აჯანყებამ ისეთი სერიოზული ხასიათი მიიღო, რომ სულთანი იძულებული იყო გაეგზავნა ჯარი ელშალიფში“, სწერენ ერთ უცხო ქვეყნის გაზეთში 11 აგვისტოს.

მელ გვაროვნობას, სახელად რას უწოდებენ,—მაგრამ ვერა გაიგეს და ვერა, თუმცა კი ქალებს მიმართული აქვსთ ტელეგრაფი ამისთანა რამეების გასაგებათ! სულ ერთი კი იყო, ღვთის წინაშე, ამათთვის, გაეგოთ, თუ არ გაეგოთ! ამითი ესენი ძალიან არა სწუხდნენ: ისიც საკმაო იყო ჯერჯერობით, რომ „ის“ ყოველ დღე შეეყრებოდათ!

II

„ბარიშნებმა“ შენიშნეს, რომ „იმასაც“ თითქო მოსწონდა და უყვარდა ესენი; და უყვარდა იქნება ამათზედ უფრო მომატებულათ! მაშომ, ნატომ და ქატომ წარმოიდგინეს ბოლოს, როგორც იყო, რომ ამ იდუმალ უცნობს სამ დაში ხომ ერთი რომელიმე ეყვარება! ამ გვარად მოემატა მეორე კითხვა, (პირველი კითხვა, ხოიცით, ის იყო, თუ ვინ არის, რა ჰქვია, რა გვარტომობის არის? და სხ.), უფრო სერიოზული და საჭირო კითხვა: რომელი უნდა უყვარდეს „იმას?“

— შეუძლებელია, რომ ჩვენ, სამივე უყვარდეთ! ამბობს მაშიკო: ერთი ჩვენგანის ხელთ ჩაგდება ენდოშება იმას, ყველასი ხომ არა!

—მე ხო სისულელე იქნებოდა, ყველა უყვარდეთ! შიუგო ქატუშ.მ.

—მე ხო ულმრთოობა იქნებოდა! დაამატა ნატუშამ თვალების ნაბვით: ყოველივე შემთხვევაში კი ეჭვი არა მაქვს, რომ იმას მე უყვარვარ.! თითოეულ შეყრაზედ ის სულ თვალს თვალში მიყრის! მერე როგორ!ასე ბგონია, უნდა სთქვასო, მე შენ მიყვარხარ!..

—ჰო, როგორ არა! შეთხზე! გააწყვეტინა სიტყვა მაშიკომ: შენ კი არა და მე არა მაშორებს ის თვალს, თავის ქუტალა თვალს!.. ახ რა საკვირველი თვალები აქვს! ერთხელ, როცა თვალი თვალში გამიყარა... ოჰ!.. რა თვალებია! იმის თვალებში სამოთხეც იხატება და ჯოჯოხეთიცა!..

—ჰო, ქალო, ჰო! მეც ისე შევატყე! სთქვა ქატუშამ: ის ყოველთვის, როცა შემეყრება, მე მიცქერის! ერთხელ კიდევაც შევამცნიე, როცა შემხედა, გაწითლდა, აენთო! რა მშვენიერია, რო დაკვირდეთ, იმ დროს, როცა გაწითლდება და აენთება!

—მოიცა, გითხრა, რა სიზმარი ნავხე! დაიწყო მაშიკომ: მითომ ბაღში დავსეირნობ! რა და რაფერი ყვავილები გინდა, სულო და გულო, რომ იქ არ იყო!.. შეცრად, საიდამღაც გაჩნდა ისა!.. მე შეკვრთი!. „ნუ გეშინიათ, მე ვარო!“ მითხრა იმან წყნარის ხმით: „გთხოვთ, მიიღოთ ეს თაიგულიო!.. მხოლოდ თქვენთვისა მაქვსო!“... რა მშვენიერი სიზმარია!.. ვწუხვარ, რო გამომეღვიძა! ახ ნეტავ ცხადათაც ყოფილიყო!..

III.

იმ საღამოს ბარიშნები სასეირნოთ წავიდნენ, რასაკვირველია, მარტოკანი. წავიდნენ იქითკენ, სადაც იმედი ჰქონდათ რომ შეეყრებოდათ უცნობი. სამივეს ძალიან უნდოდათ იმისი ნახვა. სამივეს გული უკვნესდა უფეთქავდა იმის მოგონებაზედ. ბილიკი იყო კლდიანი და უსწორ-მასწორო. ქატუშა ჯერანივით მიხტოდა თავმომწონეთ, რომ იმისთვის მიექცინთ ყურადღება. ამათ წინ შეხვდათ ვიწრო ფიცრის ხიდი.

—დაიცა, ქატუშა! დაიცა, ქალო! მე

— „Times“-ის სტამბოლელი კორესპონდენტი იწერება, რომ „სომხების ახალგაზდობამ გამოიცადეს თავის მორთულობა. შესკის მაგივრათ, რომელსაც წინეთ ხმარობდნენ, იხურამენ „არაჩს“, მატყლის ქუდს, სხვა-და-სხვა ფერებს და განიერებს, როგორებსაც ხმარობენ სომხები მუშში. პოლიციის მინისტრმა ცუდი ეჭვები აიღო ამ გვარ მოქმედებაზედ, და იფიქრა, რომ ამ ქუდების გამოცველა რაღაც შავ განზრახვას მოასწავებსო. ამ გვარად ამ „არაჩის“ ხმარება გახდა სახელმწიფო კითხვად. ამ რამდენიმე დღის წინათ ბაზიფ-ფაშამ სკუტარში დააპერინა რამოდენიმე ახალგაზდები, რომლებთაც ამ გვარი ქუდები ეხურათ და როცა მიუყვანეს, იმან დაუწყო ლანძღვა: „სულელო სომხებოო! თქვენ ამტკიცებთ, რომ თქვენი საზოგადოება შესდგება ორი მილიონი კაცისგან! ორი ბათალიონით მე შემიძლია გაგფანტოთ, როგორც ქარი მტვერს გაფანტავს!“ მინისტერმა დაატუსაღებინა ესენი. რამოდენიმე დღეა, სატუსაღოში სხედან საწყალები. სამხედრო კომისია, მოწოდებული ამის თაობაზედ, სჯის იმ ზომებზედ, რომელნიც უნდა შემოიღონ „არაჩის“ წინააღმდეგ.

„უნდა ი

ნარევი

ბაზეთებში ვკითხულობთ შემდეგ ახირებულ შემთხვევას: ერთ ნემიცის კოლონიაში ერთ კაცს ღამით, როცა ცოლი შინარ ჰყავდა მოუნდა, საშინლად მოუნდა კოცნა, მარტო კოცნა ძილის დროს მივიდა თავის ოშვენიერ, 19 წლის მოსამსახურე გოგოსთან. მაგრამ ცოლი უარი ძილო და ეს ცოტაა: მეორე დღე გოგომ ბატონი თავის ქალბატონთან დაიბეზღა. ქალბატონმა არა თუ საყვედური არ უთხოა თავის ქმარს, კარგა ლაზათიანად მიტყეპა გოგო, გაიგდო სახლიდამ გადაუყარა ქუჩაში რაც რამ ნივთები ჰქონდა და დაუნიჭა ქმარს, რომ უარის თქმისთვის უჩიველ გოგოს სასამართლოშიო. სასამართლოში გამოჩნდა ორი კაცი, რომელთაც აღიარეს, რომ მოსამსახურე გამგონე უნდა იყოფსო, გოგო უარის თქმისთვის კოცნაზედ სამი დღით გაგზავნეს ციხეში!!..

განცხადებანი

ქართული წერის სასწავლი

დედანი

(პროპისი) სურათებით

შედ. ან. ჯუღელისაგან

გამოვიდა და ისყიდება შემდეგ ადგილებში:

თბილისს: ჩარკვიანის, ვართანოვის და ზრიქუროვის წიგნის მაღაზიებში,

ქუთაისს: სასულიერო სასწავლებელში და ანტ. ლორთქიფანიძის ბიბლიოთეკაში,

სამეგრელოში: სასულიერო სასავლებელში დ. სუჯუნას თოფურიძის წუქანში და აბაშაში უფ. ანტ. კაკელიასთან შკოლაში,

ოზურგეთს: სასულიერო სასწავლებელში,

ხონში: უფ. ჭელაგანიძესთან,

ბორს: სასულიერო სასწავლებელში,

თელავს: სასულიერო სასწავლებელში და ხირსელოვის წიგნის მაღაზიაში,

სიღნაღს: უფ. კ ბალაშვილთან.

ფასი ერთის ეგზემპლიარისა აბაზი.

(5—1)

გამოვიდა და ისყიდება

სახალხო საეკლესიო წიგნი

კარაბადინი

შედგენილი

მღ. დავით ღამბაშიძისაგან.

გამოცემა პირველი.

ფასი გაგზავნით უყდოთ ერთი მანეთი, ყდით ექვსი აბაზი.

წიგნის ყიდვა შეიძლება:

თფილისში—ჩარკვიანის წიგნის მაღაზიაში.

ქუთაისში—სიმონ ცერეაძის მაღაზიაში (გიმნაზიის მახლობლად).

ახალ-სენაკში—ბლაღოჩინს სისორდიასთან.

ზუგდიდში—ბლაღოჩინ მიხ. მეუნარგიასთან.

ლეჩხუმში (ლაილასში)—ბლაღოჩინ ილარიონ ბერსამიასთან.

საჩხერეში—ყარამან ჩხეიძესთან—სასოფლო შკოლაში.

ბორში—პაველ ბურჯანაძესთან (სასულიერო სასწავლებელში).

ყვირილაში—ბლაღოჩინ დავით ღამბაშიძესთან.

დაბარება შეიძლება [illegible] ბეგლარ ცემლისაგან, მღ. დ. ღამბაშიძისაგან (ფ. ყვირილიდამ), ამ ადრესით: Въ м. Квирилы (Кут. губ.). Священнику Давиду Гамбашидзе. ვინც ათ ეგზემპლიარზე მეტს დაიბარებს, მანეთზე ორი შაური დაეთმობა.

მოვიტანე დიდ-ძალი ფიცრები ფიჭვისა და ნაძვის ხეებისა კარების, ფანჯრებისა და იატაკებისათვს. სრულებით მშრალი ფიცრებია, ოთხი წლის დახერხული.

ვისაც ამ ხის მასალის შეძენა ჰსურს შუძლიან მიმართოს არსენალის ეუჩაზე-ფულინოვის სახლებში № 31; იკითხოს უფ. ვალერიან ჩეჩუტი.

ქუთაისის ქალაქის გამგეობა, შეუდგა რა მომავალის ქრისტეს შობის თვეში ქალაქის სამართველოს ამომრჩევლებთა სიების შედგენას, საყოველთაოდ აცხადებს, რომ მომავალს ღვინობისთვის პირველ რიცხვამდინ, იქნეს შემოტანილი მცხოვრებთაგან ქალაქის სასარგებლოთ ხეედრი გარდასახადი, ყოველი გვარი გარდასახადისა, ვიდრე 1880 წლამდე, რადგან 1964 სტ. II ტ. ნაწ. I გამოც. 1876 წ. ძალით, სხვათა შორის, გარდასახადის გარდუხდევნელობაც ართმევს მცხოვრებთ ხმის უფლებას.

გამგეობის წევრი: ივ. მესხი.

რკ. გზა	დილ.		საღამ.		II კ.		III კ.	
თფილისი . .	9	21	5	18	8	კაპ.	8.	კაპ.
მცხეთა . . .	10	11	6	27	-	85	-	44
ბორი. . . .	11	58	9	43	3	„	1	53
ხაშური . . .	1	29	11	57	4	73	2	42
სურამი . . .	1	44			4	90	2	61
ყვირილა . .	5	49			7	21	3	69
რიონი. . . .	6	57			8	44	4	31
სამტრედია .	7	51			9	66	4	93
ახალ-სენაკი	8	43			10	71	5	47
ფოთი. . . .	9	50			12	24	6	26
ფოთი	9	3						
ახალ-სენაკი.	10	14			1	53	-	78
სამტრედია .	11	5			2	61	1	33
რიონი . . .	12	13			3	84	1	97
ყვირილა . .	1	18	ღამე.		5	3	2	56
სურამი . . .	5	12	1	10	7	34	3	74
ხაშური . . .	5	39	1	37	7	51	3	84
ბორი	7	5	4	8	9	24	4	73
მცხეთა . .	8	50	6	59	11	39	5	82
თფილისი. .	9	31	7	56	12	24	6	26

ტელეგრაფი

	მან	კაპ.
ოცი სიტყვა თფილისიდამ		
კავკასიის აქეთა მხრის ყველა ქალაქებში	—	50
როსტოვს, ოდესას, მოსკოვს,	2	—
პეტერბურღს, ვარშავს	2	—
ოსმალეთში, შვეიცარიაში .	3	—
იტალიაში და საფრანგეთში .	3	50
ინგლისში.	3	75

ფოჩტა

ა) თფილისიდამ: სამზღვარგარეთ, ქუთაისს, რუსეთს—ყოველ დღე კვირს გარდა. ზუგდ. ორშ. და ხუთშ. ოზურ.—პარასკ. და ორშ. ქახეთს—სამშ. და შაბ. ბ) ქუთაისიდამ: თფილისსა და ფოთისაკენ—ყოველ დღე კვირას გარდა. ოზურგეთს—ორშ. და პარასკ.

	კაპ
წიგნის გაგზავნა რუსეთში და სამზღვარ გარეთ:	
ღია წიგნის	3
დაბეჭდილის (სამი მისხალი) .	7

მაზანდა	მან	კაპ
თფილისი 9 აგვისტ.	—	—
ფქვ. თეთ. ბანჯისა ფუთ.	2	40
ქვ. წითელი . .	1	70
ქერი ფუთი . . .	1	40
ბამბა ერევნისა, ფუთი.	8	20
—ამერიკისა, ფუთს .	9	50
ბალტილი ბამბა ფუთი.	10	70
მატყლი თუშური ფუთი.	8	40
—მ.რაქამისა ფუთი .	3	80
აბრეშუმ. ნუხური სტ.	2	10
ქონი ფუთი . . .	5	60
ქონის სანთელი ფუთი.	6	80
სტეარინის სანთელი ფ.	12	—
ხორცი ძროხისა .ლიტრა	—	—
—ცხვრისა, ლიტრა . .	—	—
სპირტი ვედრო . . .	4	50
შაქარი ბროც. ფუთ .	7	
—ფხვნილი ფუთი .	5	60
ყავა რგვალი გრვ. .	—	60
ზეთი ქუნჯუთისა ფუთი.	13	60
თამბაქო საშუალო ფუ.	6	70

თფილისის სამკურნალო.

ერევნ. მ.ად., წინ.-მძღვაროვ. სახლი.

ავათმყოფებს მიიღებენ ყოველ დღე დილის 8 საათიდამ 10-დინ.

ორშაბათს: ლისიცევი და ბარალევიჩი—შინაგ.ავათმყოფობის.

სამშაბათს: ვერმიშევი შინაგ. ავათმყოფ.; რეიხი—თვალის, ჟურავლევი—ვენერიულის, და კანისა; ბაბოვი—გულისა და შინაგ.

ოთხშაბათს: ლისიცევი—შინაგ, ასტეა-ცატუროვი—ქალისა და ბავშვების ავათმყ.

ხუთშაბათს: ვერმიშევი—შინაგ. ავათმყ. და ჟურავლევი—კანის და ვენერიულის.

პარასკევს იქნებიან: ლისიცევი, შინაგ.; ასტეა-ცატუროვი—ვენერ. და კანის; ბაბაევი—გულისა და შინაგ. ავათმყოფ.

შაბათს: ვერმიშევი, შინაგ.; ჟურავლევი.—ვენერ. და კანის რეიხი—თვალის.

Дозволено цензурою. Тифлисъ, 20 Августъ 1879 г. Типографія Меликова. გამოც. ს. მელიქიშვილი. რედ. ს. მესხი.